

Sygn. akt I A Ca 570/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący	:	SSA Magdalena Pankowiec
Sędziowie	:	SSA Jarosław Marek Kamiński (spr.) SSA Krzysztof Chojnowski
Protokolant	:	Iwona Zakrzewska

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2016 r. w Białymstoku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki z o.o. w T.**

przeciwko (...) **w W.**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek apelacji **pozwanego**

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie

z dnia 15 kwietnia 2016 r. sygn. akt V GC 23/16

I. **oddala apelację;**

II. **zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 240 zł tytułem zwrotu kosztów instancji odwoławczej.**

M. J. M. K. (1) C.

UZASADNIENIE

(...) Spółka z o.o. w T., w pozwie skierowanym przeciwko (...) w W., wniosła o pozbawienie wykonalności tytułów wykonawczych w postaci:

a) Bankowego Tytułu Egzekucyjnego nr (...) opatrzonego klauzulą wykonalności postanowieniem referendarza sądowego Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 6 kwietnia 2011 r. (sygn. akt X Co 1439/11) w zakresie: pkt 1 ppk „a” w całości oraz w zakresie dalszych odsetek od dnia wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego do dnia zapłaty w

całości, punktu 2 w zakresie ppkt. „c” co do kwoty 250,88 zł oraz w zakresie dalszych odsetek od dnia wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego do dnia zapłaty;

b) Bankowego Tytułu Egzekucyjnego nr (...) opatrzonego klauzulą wykonalności postanowieniem referendarza sądowego Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 17 maja 2013 r. (sygn. akt V GCo 279/13) oraz dalszego tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 26 marca 2013 r., (...) nr (...) z klauzulą wykonalności nadaną postanowieniem referendarza sądowego Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 17 maja 2013 r. oznaczonego liczbą porządkową II, któremu mocą postanowienia Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 29 września 2015 r. (sygn. akt V GCo 359/15) nadano klauzulę wykonalności na rzecz pozwanego, w zakresie: pkt 1 ppkt „a” co do kwoty 178.830 zł (tj. dotyczącej zapłaty ponad kwotę 288.000 zł), ppkt „e” w całości, punktu 2 ppkt „c” co do kwoty 394,99 zł, ppkt „e” w całości.

(...), w odpowiedzi na pozew uznał powództwo do kwoty 390.000 zł w zakresie żądania powoda:

a) pozbawienia wykonalności Bankowego Tytułu Egzekucyjnego nr (...) opatrzonego klauzulą wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Olsztynie postanowieniem z 6 kwietnia 2011 r. sygn. akt X Co 1439/11 w zakresie pkt 1 ppkt a) tego tytułu (tj. w zakresie należności o spłatę kapitału kredytu udzielonego na podstawie Umowy nr (...) z 29 września 2006 r. w wysokości 211.170 zł;

b) pozbawienia wykonalności Bankowego Tytułu Egzekucyjnego nr (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Olsztynie z 17 maja 2013 r., sygn. akt V GCo 279/13, dalszego Bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 26 marca 2013 r. opatrzonego klauzulą wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 4 maja 2015 r. sygn. akt V GCo 279/13, który po zmianie nazwy pozwanego został opatrzony klauzulą wykonalności uwzględniającą zmianę nazwy pozwanego postanowieniem z 29 września 2015 r. sygn. akt V GCo 395/15 w zakresie pkt 1 ppkt a) tych tytułów tj. w zakresie należności o spłatę kapitału kredytu udzielonego na podstawie Umowy nr (...) z dnia 29 września 2006 r. ale jedynie do wysokości 178.830 zł, a w przypadku rozszerzenia powództwa o żądanie pozbawienia wykonalności Bankowego Tytułu Egzekucyjnego

(...), któremu Sąd Rejonowy w Olsztynie nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z 22 czerwca 2015 r. sygn. akt X Co 890/15 (dalszy tytuł wykonawczy w stosunku do Bankowego Tytułu Egzekucyjnego nr (...)), uznał powództwo w zakresie pkt 1 ppkt a) tego tytułu (tj. w zakresie należności o spłatę kapitału kredytu udzielonego na podstawie Umowy nr (...) z 29 września 2006 r. w wysokości 211.170 zł; w pozostałym zakresie wniósł o oddalenie powództwa.

Wyrokiem z dnia 15 kwietnia 2016 r. Sąd Okręgowy w Olsztynie pozbawił wykonalności tytuły wykonawcze w postaci:

a) Bankowego Tytułu Egzekucyjnego nr (...) opatrzonego klauzulą wykonalności postanowieniem referendarza sądowego Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 6 kwietnia 2011 r. (sygn. akt X Co 1439/11) w zakresie: punktu 1 ppkt „a” w całości oraz w zakresie dalszych odsetek od dnia wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego do dnia zapłaty w całości, punktu 2 w zakresie ppkt „c” co do kwoty 250,88 zł (słownie: dwieście pięćdziesiąt złotych osiemdziesiąt osiem groszy) oraz w zakresie dalszych odsetek od dnia wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego do dnia zapłaty;

b) Bankowego Tytułu Egzekucyjnego nr (...) opatrzonego klauzulą wykonalności postanowieniem referendarza sądowego Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 17 maja 2013 r. (sygn. akt V GCo 279/13) oraz dalszego tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z 26 marca 2013 r., (...) nr (...) z klauzulą wykonalności nadaną postanowieniem referendarza sądowego Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 17 maja 2013 r. oznaczonego liczbą porządkową II, któremu mocą postanowienia Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 29 września 2015 r. (sygn. akt V GCo 359/15) nadano klauzulę wykonalności na rzecz pozwanego – w zakresie pkt. 1 ppkt. „a” co do kwoty 178.830 zł (słownie: sto siedemdziesiąt osiem tysięcy osiemset trzydzieści złotych), ppkt. „e” w całości, punktu 2, ppkt. „c” co do kwoty 394,99 zł (słownie: trzysta dziewięćdziesiąt cztery złote dziewięćdziesiąt dziewięć groszy) ppkt. „e” w całości (pkt. I);

zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 14.400 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt. II); nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Olsztynie) kwotę 19.533 zł tytułem opłaty od pozwu (pkt. III).

Sąd ten ustalił, że w dniu 29 września 2006 r. pomiędzy powodową spółką a (...)w W. (poprzednia nazwa pozwanego) została zawarta umowa kredytu na przedsięwzięcia inwestycyjne w ramach „Programu wspierania restrukturyzacji i modernizacji przemysłu mięsnego i przetwórstwa jaj w Polsce – linia BR/14. Bank udzielił kredytobiorcy kredyty w kwocie 678 tys. zł na okres od 29 września 2006 r. do 31 sierpnia 2014 r. na zasadach i warunkach określonych w umowie.

W dniu 18 października 2007 r. strony zawarły drugą umowę kredytową, w której Bank udzielił kredytobiorcy kredytu inwestycyjnego w kwocie 180.000 zł, na okres od 18 października 2007 r. do 30 września 2015 r. Zabezpieczeniem udzielonego kredytu było poręczenie portfelowe (...) w kwocie 390.000 zł. Poręczenie to zostało zrealizowane przez (...) na rzecz (...) S.A. w dniu 12 marca 2015 r. w wysokości 390.000 zł. W związku z powyższym (...) wezwał powoda do spłaty powyższej kwoty wezwaniem z dnia 19 marca 2015 r. (...) wystawił przeciwko powodowi dwa bankowe tytuły egzekucyjne, którym Sąd Rejonowy w Olsztynie nadał klauzulę wykonalności. Bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) nadano klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu z dnia 6 kwietnia 2011 r., a Bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) klauzula nadana została postanowieniem Sądu z dnia 17 maja 2013 r. (...) uzyskał także dalszy tytuł wykonawczy nr (...) oznaczony nr II.

W oparciu o powyższe ustalenia, Sąd ocenił roszczenie jako w całości zasadne. Podkreślił, że pozwany w odpowiedzi na pozew uznał powództwo do kwoty 390.000 zł w zakresie żądania: pozbawienia wykonalności (...) nr (...) w zakresie pkt 1 ppkt a) tego tytułu (tj. w zakresie należności o spłatę kapitału kredytu udzielonego na podstawie Umowy nr (...) z 29 września 2006 r. w wysokości 211.170 zł) i co do (...) nr (...) w zakresie pkt 1 ppkt a) tych tytułów (tj. w zakresie należności o spłatę kapitału kredytu udzielonego na podstawie Umowy nr (...) z 29 września 2006 r. ale jedynie do wysokości 178.830 zł). W przypadku rozszerzenia powództwa o żądanie pozbawienia wykonalności (...) (dalszy tytuł wykonawczy w stosunku do (...) nr (...)), uznał powództwo w zakresie pkt. 1 ppkt a) tego tytułu (tj. w zakresie należności o spłatę kapitału kredytu udzielonego na podstawie Umowy nr (...) z 29 września 2006 r. w wysokości 211.170 zł).

Zdaniem Sądu, zasadne były także roszczenia pozwu w pozostałym zakresie, odnośnie (...) nr (...) i roszczeń z umowy nr (...). Co do dalszych odsetek od dnia wystawienia (...) do dnia zapłaty, Sąd wskazał, że stosownie do postanowień art. 96 ust. 2 Prawa bankowego w bankowym tytule egzekucyjnym należy określić także wysokość zobowiązania dłużnika wraz z odsetkami i terminami ich płatności. Wskazanie wysokości odsetek i terminów płatności jest niezbędne do postępowania egzekucyjnego. Zdaniem Sądu, powód słusznie podnosił, że w w/w (...) nie wymieniono kwoty, od której naliczone są dalsze odsetki oraz wskazano opisowy sposób oznaczenia stopy procentowej. Sąd wskazał w tym względzie na uchwały Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 2009 r. (III CZP 145/08) i zaznaczył, że umieszczone w b.t.e. odsetki za opóźnienie powinny być odpowiednio określone co do wysokości. Dłużnik banku ma bowiem uzyskać pełną możliwość zweryfikowania swojego zadłużenia. Powyższe nie pozwala na przyjmowanie dowolnych (np. opisowych) sposobów oznaczenia stopy procentowej odsetek za opóźnienie, objętych b.t.e. W ocenie Sądu, wymogów tych nie spełnia określenie odsetek w pkt. 1 d, w/w tytułu, które ma charakter opisowy. Poza tym takie określenie stopy procentowej dla dalszych odsetek jest także niezgodne z § 16 ust. 1 umowy kredytowej (od nie spłaconego kredytu bank pobiera odsetki podwyższone w wysokości 1,5 oprocentowania kredytu określonego w § 7 ust. 1 tj. w wysokości 1,3 stopy redyskontowej weksli) z 29 września 2006 r. w zw. z § 7 ust. 1 tej umowy. Natomiast w b.t.e. niezgodnie z powyższymi zapisami umownymi określono dalsze odsetki w oparciu o stopę redyskonta weksli powiększoną o współczynnik 1,3 w stosunku rocznym.

Co do roszczeń z drugiej umowy nr (...), objętej także w/w b.t.e., także w tym wypadku Sąd uznał, że określając roszczenia o dalsze odsetki ustawowe bank w b.t.e. nie wskazał kwoty, od której naliczane są odsetki jak również w sposób opisowy określił stopę procentową. Co do odsetek podwyższonych – pkt. 2 ppkt. c b.t.e. jest ono niezgodne z zapisami umowy kredytowej – tj. § 7 ust. 6 w zw. z § 4 ust. 1 umowy, zgodnie z którymi bankowi należą się odsetki w

wysokości stopy referencyjnej 3 M. Wibor powiększonej o marżę banku w wysokości 2,5 punktu procentowego. Bank tytułem marży dodał 3 punkty procentowe, czego nie kwestionuje w odpowiedzi na pozew.

Zdaniem Sądu, zasadne było także roszczenie pozwu w zakresie roszczeń dotyczących drugiego bankowego tytułu egzekucyjnego, tj. nr (...). Co do roszczeń z umowy nr (...), dotyczących dalszych odsetek, bank także nie określił kwoty, od której naliczane są dalsze odsetki, jak również odsetki te określił w sposób opisowy, co nie spełnia wymagań określonych w art. 96 ust. 2 ustawy Prawo bankowe. Ponadto co do umowy nr (...) sposób naliczania dalszych odsetek jest niezgodny z postanowieniami § 7 ust. 6 w zw. z § 4 ust. 1 tej umowy, gdyż bank obliczył swoją marżę w wysokości 3 punktów procentowych, zamiast 2,5%. Także odsetki podwyższone (pkt. 2 ppkt. c b.t.e.) zostały obliczone z zastosowaniem tej marży, a więc również z naruszeniem w/w postanowień umowy.

W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku na podstawie art. 840 § 1 pkt. 1 i 2 k.p.c. O kosztach postępowania rozstrzygnął zaś na zasadzie art. 98 k.p.c.

Apelację od tego wyroku wniósł pozwany, zaskarżając go w części dotyczącej pkt 1 tj. w części uwzględniającej powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego:

a) bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) opatrzonego klauzulą wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Olsztynie z 6 kwietnia 2011 r. sygn. akt X Co 1439/11 w zakresie dalszych odsetek od dnia wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego do dnia zapłat), o których mowa w pkt 1 i 2 ppkt „e” tego tytułu oraz w zakresie pkt 2 ppkt „c” co do kwoty 250.88 zł.

b) bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) opatrzonego klauzulą wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Olsztynie z 17 maja 2013 r. sygn. akt V GCo 279/13 oraz dalszego tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr(...) nr (...)z 26 marca 2013 r. opatrzonego klauzulą wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Olsztynie z 4 maja 2015 r. oraz kolejną klauzulą na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Olsztynie z 29 września 2015 r. sygn. akt V GCo 359/15 w zakresie pkt 1 ppkt „e” (dalsze odsetki), pkt 2 ppkt „e” (dalsze odsetki) oraz w zakresie pkt 2 ppkt „c” co do kwoty 394,99 zł.

Sądowi I instancji zarzucił:

1) naruszenie art. 96 ust. 2 Prawa bankowego w brzmieniu obowiązującym przed 27 listopada 2015 r. poprzez jego błędną wykładnię i w konsekwencji przyjęcie, że sposób podania odsetek bieżących w bankowych tytułach egzekucyjnych (...), (...) i (...) nr II tj. naliczanych na przyszłość (dalsze odsetki) jest nieprawidłowy;

2) naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 65 k.c. w zw. z § 7 ust. 1 i § 16 ust. 1 Umowy kredytu na przedsięwzięcia inwestycyjne w ramach „Programu wspierania restrukturyzacji i modernizacji przemysłu mięsnego i przetwórstwa jaj w Polsce — linia (...)nr (...) z 29 września 2006 r. poprzez ich niewłaściwą wykładnię i w konsekwencji przyjęcie, że stopa dalszych odsetek w bankowych tytułach egzekucyjnych (...), (...) i (...) nr 11 została określona niezgodnie z umową kredytu;

3) naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 65 k.c. w zw. z § 4 ust. 1 i 3 oraz § 7 ust. 6 Umowy kredytu inwestycyjnego w rachunku kredytowym nr (...)z 18 października 2007r., poprzez ich niewłaściwą wykładnię i w konsekwencji przyjęcie, że stopa dalszych odsetek w bankowych tytułach egzekucyjnych (...) l (...) nr (...) została określona niezgodnie z umową kredytu oraz że odsetki naliczone do dnia wystawienia bankowych tytułów egzekucyjnych, określone w ich treści jako odsetki podwyższone (karne), zostały wyliczona według zawyżonej, w stosunku do ustalonej, w umowie kredytu, wysokości;

4) naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez pominięcie oceny dowodów wskazujących, że powód uznał dług z tytułu odsetek podwyższonych karnych w wysokości ustalonej zgodnie z § 4 ust. 1 i 3 oraz § 7 ust. 6 L mowy kredytu inwestycyjnego w rachunku kredytowym nr (...) z 18 października 2007 r.

Mając to na względzie, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt I i oddalenie powództwa w części ponad kwotę: 211.170 zł, o której mowa w pkt 1 ppkt „a” bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) opatrzonego klauzulą wykonalności; 178.830 zł, o której mowa w pkt 1 ppkt „a” bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) i dalszego bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) nr 11, opatrzonych klauzulami wykonalności.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny podziela argumentację Sądu Okręgowego, jako że oparta ona została na gruntownej analizie treści zawartych przez strony umów kredytowych, a nadto – stanowi wyraz ugruntowanej linii orzeczniczej Sądu Najwyższego. Sąd I instancji skonfrontował konkretne zapisy (...) z zapisami umownymi i doszedł do słusznych wniosków, że wskazane tam odsetki nie znajdują uzasadnienia na gruncie łączących strony umów oraz obowiązujących przepisów.

Wstępnie nadmienić wypada, że zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury, odsetki w bankowych tytułach egzekucyjnych winny być tak określone, by dłużnik miał realną możliwość ich weryfikacji. Wymóg ten odnosi się do wszystkich rodzajów odsetek, które w ogóle mogą być umieszczane w bte, w tym także - do odsetek za opóźnienie, których wysokość strony określają w umowie bankowej (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 7 lipca 2000r., III CZP 27/00). Umieszczone w bte odsetki za opóźnienie powinny być odpowiednio strukturalnie wyodrębnione z innych pozycji składających się na dług dłużnika i jednocześnie odpowiednio określone co do wysokości. Określenie wysokości odsetek za opóźnienie możliwe jest wówczas, gdy wskazana została kwota stanowiąca podstawę do ich obliczenia, podano odpowiednią stopę procentową oraz okres obliczenia odsetek (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 2009 r., III CZP 145/08). Wysokość odsetek winna być określona w sposób zrozumiały i klarowny, stąd też nie jest wskazanym posługiwanie się m.in. dowolnymi (np. opisowymi) sposobami oznaczenia stopy procentowej odsetek za opóźnienie w bte. Stopa ta winna być określona w sposób właściwy dla określenia stóp procentowych odnoszących się do innych należności banku znajdujących się w tym samym bte, tj. należności głównych i ubocznych. Dłużnik banku musi bowiem mieć zagwarantowaną możliwość zweryfikowania własnego zadłużenia wynikającego z bankowego stosunku obligacyjnego ujętego w bte. Brak któregośkolwiek z w/w elementów uniemożliwia mu taką weryfikację swego zadłużenia.

Na gruncie art. 96 ust. 2 Prawa bankowego brak podstaw do przyjmowania, że przepis ten stwarza bankom swobodę formowania treści bte. Treść ta – z uwagi na specyfikę bte – winna być ukształtowana w sposób zrozumiały i precyzyjny, a nade wszystko – zgodny z treścią łączącej strony umowy.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, sposób określenia odsetek w (...) nr (...) (odnośnie umów nr (...) z dnia 29 września 2006 r. i nr (...) z dnia 18 października 2007 r.) nie spełnia powyższych wymogów, bowiem jak słusznie zauważył Sąd I instancji, w tytule nie wymieniono kwot, od których mają być naliczane dalsze odsetki oraz posłużono się opisowym sposobem oznaczenia stopy procentowej (pkt. 1 d i 2 d). Na gruncie umowy nr (...) z dnia 29 września 2006 r. użyto sformułowania „od należności z tytułu wymagalnego kapitału” oraz wskazano na stopę procentową „w wysokości 1,5 oprocentowania kapitału niewymagalnego ustalonego w oparciu o stopę redyskonta weksli powiększoną o współczynnik 1,3 w stosunku rocznym” (pkt. 1 d). Natomiast na gruncie umowy nr (...) z dnia 18 października 2007 r. użyto sformułowania „od należności z tytułu wymagalnego kapitału” oraz wskazano na stopę procentową „w wysokości 1,5 stopy procentowej ustalonej w oparciu o stopę referencyjną WIBOR 3 M, zaokrągloną do drugiego miejsca po przecinku, powiększoną o marżę Banku w wysokości 2,50 punktu procentowego w stosunku rocznym” (pkt. 2 d).

Sąd Okręgowy słusznie również dostrzegł, że zapisy zawarte w pkt. 1 d (...) nie pokrywają się z treścią § 16 ust. 1 w zw. z § 7 ust. 1 umowy kredytowej z dnia 29 września 2006 r., w której przewidziano, że od niespłaconego kredytu Bank pobiera odsetki podwyższone w wysokości 1,5 oprocentowania kredytu, tj. w wysokości 1,3 stopy redyskontowej weksli (a nie w oparciu o stopę redyskonta weksli powiększoną o współczynnik 1,3 w stosunku rocznym). Natomiast zapisy zawarte w pkt. 2 c dotyczące odsetek podwyższonych (karnych) stoją w sprzeczności z zapisami § 7 ust. 6 w zw.

z § 4 ust. 1 umowy nr (...) z dnia 18 października 2007 r., według których Bankowi należą się odsetki w wysokości stopy referencyjnej 3 M. Wibor powiększonej o marżę Banku w wysokości 2,5 punktu procentowego (a nie w wysokości 3 punktów procentowych tytułem marży).

Powyższe uwagi są aktualne również na gruncie (...) nr (...) bowiem także tutaj sposób określenia dalszych odsetek nie określa kwoty, od której mają być naliczane oraz w sposób opisowy wskazuje na stopę oprocentowania. Natomiast w stosunku do umowy nr (...) z dnia 18 października 2007 r. sposób naliczania odsetek jest sprzeczny z treścią § 7 ust. 6 w zw. z § 4 ust. 1 umowy (marża w wysokości 3 punktów procentowych zamiast 2,5 punktów).

Z uwagi na jednoznaczne brzmienie omówionych wyżej zapisów umownych, nie sposób też przyjąć, by strony przewidziały w umowie nr (...) z dnia 18 października 2007 r. możliwość przyjęcia za podstawę obliczania odsetek za opóźnienie § 4 ust. 3. Jak słusznie zauważył powód w odpowiedzi na apelację – podwyższenie marży określone w § 4 ust. 3 dotyczy oprocentowania za korzystanie z kapitału i stanowi swego rodzaju sankcję za niewywiązanie się przez kredytobiorcę z określonych zobowiązań umownych, a ponadto w § 7 umowy brak stosownego i wyraźnego odesłania do § 4 ust. 3 umowy.

Powyższe świadczy o tym, że odsetki (zarówno za opóźnienie jak też karne) w spornych (...) nie zostały określone w sposób prawidłowy – zgodny z wymaganiami prawa i zapisami umownymi. Wadliwe obliczenie odsetek (w tym karnych w oparciu o zawyżone marże) uzasadnia też przyjęcie, że uznana przez powoda wierzytelność przysługuje w mniejszym wymiarze niż zakreślonym spornymi (...).

W tych okolicznościach Sąd Apelacyjny nie podzielił zapatrywań skarżącego i orzekł jak w sentencji wyroku na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego rozstrzygnął na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. oraz w oparciu o § 2 pkt. 2 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015.1800).

(...)